

31. KINH GIÁO THỌ THI-CA-LA-VIỆT (*Sīṅgālovāda Sutta*)¹

242. Như vậy tôi nghe.

Một thời, Thế Tôn sống ở Rājagaha (Vương Xá), tại Veluvana (Trúc Lâm), Kalandakanivāpa (chỗ nuôi dưỡng của loài sóc). Lúc bấy giờ, Sīṅgālaka (Thi-ca-la-việt), gia chủ tử, dậy sớm, ra khỏi thành Vương Xá, với áo thấm nước, với tóc thấm nước, chấp tay đánh lễ các phương hướng, hướng Đông, hướng Nam, hướng Tây, hướng Bắc, hướng hạ, hướng thượng.

243. Rồi Thế Tôn buổi sáng đắp y, cầm y bát vào thành Vương Xá khát thực. Thế Tôn thấy Sīṅgālaka, gia chủ tử, dậy sớm, ra khỏi thành Vương Xá, với áo thấm nước, với tóc thấm nước, chấp tay đánh lễ các phương hướng, hướng Đông, hướng Nam, hướng Tây, hướng Bắc, hướng hạ, hướng thượng. Thấy vậy, Ngài nói với Sīṅgālaka, gia chủ tử:

– Này gia chủ tử, vì sao người dậy sớm, ra khỏi thành Vương Xá, với áo thấm ướt, với tóc thấm ướt, chấp tay đánh lễ các phương hướng, hướng Đông, hướng Nam, hướng Tây, hướng Bắc, hướng hạ, hướng thượng?

– Bạch Thế Tôn, thân phụ con khi gần chết có dặn con: “Này con thân yêu, hãy đánh lễ các phương hướng.” Bạch Thế Tôn, con kính tin, cung kính, tôn trọng, đánh lễ lời nói của thân phụ con, buổi sáng dậy sớm, ra khỏi thành Vương Xá, với áo thấm ướt, với tóc thấm ướt, chấp tay đánh lễ các phương hướng, hướng Đông, hướng Nam, hướng Tây, hướng Bắc, hướng hạ, hướng thượng.

244. – Này gia chủ tử, trong Luật của bậc Thánh, lễ bái sáu phương không phải như vậy.

– Bạch Thế Tôn, trong Luật của bậc Thánh, thế nào là lễ bái sáu phương? Bạch Thế Tôn, trong Luật của bậc Thánh, đánh lễ sáu phương phải như thế nào? Lành thay nếu Thế Tôn giảng pháp ấy cho con!

– Này gia chủ tử, hãy nghe và suy nghiệm kỹ, Ta sẽ giảng.

– Thừa vâng, bạch Thế Tôn.

Sīṅgālaka, gia chủ tử, vâng đáp Thế Tôn. Thế Tôn giảng như sau:

¹ Tên kinh này còn được viết là *Sīṅgāla Sutta* (Kinh Thi-ca-la-việt). Xem A. II. 18, 19, 32, 71; J. IV. 24; V. 317; Pv. 60; *Thag.* 231; *Netti.* 128. Kinh tương đương trong bộ Trường A-hàm kinh là *Thiện Sanh kinh* 善生經 (T.01. 0001.16. 0070a20). Tham chiếu: *Thiện Sanh kinh* 善生經 (T.01. 0026.135. 0638c06); *Phật thuyết Thi-ca-la-việt lục phương lễ kinh* 佛說尸迦羅越六方禮經 (T.01. 0016. 0250c11); *Phật thuyết Thiện Sanh tử kinh* 佛說善生子經 (T.01. 0017. 0252b06).

– Nay gia chủ tử, đối với vị Thánh đệ tử, bốn nghiệp phiền não đã được diệt trừ, không làm ác nghiệp theo bốn lý do, không theo sáu nguyên nhân để phung phí tài sản, vị này nhờ từ bỏ mười bốn ác pháp, trở thành vị che chở sáu phương, vị này đã thực hành để chiến thắng hai đời, vị này đã chiến thắng đời này và đời sau. Sau khi thân hoại mạng chung, vị này sanh ở thiện thú, thiên giới, cõi đời này.

245. Thế nào là bốn nghiệp phiền não đã được diệt trừ? Nay gia chủ tử, đó là nghiệp phiền não sát sanh, nghiệp phiền não trộm cắp, nghiệp phiền não tà dâm, nghiệp phiền não nói láo. Bốn nghiệp phiền não này đã được diệt trừ.

Thế Tôn thuyết giảng như vậy. Sau khi Thiện Thệ thuyết xong, bậc Đạo Sư nói thêm bài kệ sau:

Sát sanh và trộm cắp,
Nói láo, lấy vợ người,
Kẻ trí không tán thán,
Những hạnh nghiệp như vậy.

246. Thế nào là không làm ác nghiệp theo bốn lý do? Ác nghiệp làm do tham dục, ác nghiệp làm do sân hận, ác nghiệp làm do ngu si, ác nghiệp làm do sợ hãi. Nay gia chủ tử, vì vị Thánh đệ tử không tham dục, không sân hận, không ngu si, không sợ hãi nên không làm ác nghiệp theo bốn lý do.

Thế Tôn thuyết giảng như vậy. Sau khi Thiện Thệ thuyết xong, bậc Đạo Sư nói thêm bài kệ sau:

Ai phản lại Chánh pháp,
Vì tham, sân, bố, si,
Thanh danh bị sút mẻ,
Như mặt trăng đêm khuyết.
Ai không phản Chánh pháp,
Vì tham, sân, bố, si,
Thanh danh được tròn đủ,
Như mặt trăng đêm rằm.

247. Thế nào là không theo sáu nguyên nhân phung phí tài sản? Nay gia chủ tử, đam mê các loại rượu là nguyên nhân phung phí tài sản. Du hành đường phố phi thời là nguyên nhân phung phí tài sản. La cà đình đám hí viện là nguyên nhân phung phí tài sản. Đam mê cờ bạc là nguyên nhân phung phí tài sản. Giao du ác hữu là nguyên nhân phung phí tài sản. Quen thói lười biếng là nguyên nhân phung phí tài sản.

248. Nay gia chủ tử, đam mê các loại rượu có sáu nguy hiểm: Tài sản hiện tại bị tổn thất, đấu tranh tăng trưởng, bệnh tật dễ xâm nhập, thương tổn danh dự, để lộ âm tàng và thứ sáu là trí lực tổn hại. Nay gia chủ tử, đam mê các loại rượu có sáu nguy hiểm như vậy.

249. Nay gia chủ tử, du hành đường phố phi thời có sáu nguy hiểm: Tự

mình không được che chở hộ trì, vợ con không được che chở hộ trì, tài sản không được che chở hộ trì, bị tình nghi là tác giả các ác sự, nạn nhân các tin đồn thất thiệt, tự rước vào thân nhiều khổ não. Nay gia chủ tử, du hành đường phổ phi thời có sáu nguy hiểm như vậy.

250. Nay gia chủ tử, la cà đình đám hý viện có sáu nguy hiểm: Luôn luôn tìm xem chỗ nào có múa, chỗ nào có ca, chỗ nào có nhạc, chỗ nào có tán tụng, chỗ nào có nhạc tay, chỗ nào có trống. Nay gia chủ tử, la cà đình đám hý viện có sáu nguy hiểm như vậy.

251. Nay gia chủ tử, đam mê cờ bạc có sáu nguy hiểm: Nếu thắng thì sanh oán thù, nếu thua thì tâm sanh sầu muộn, tài sản hiện tại bị tổn thất, tại hội trường (pháp đình) lời nói không hiệu lực, bằng hữu đồng liêu khinh miệt, vấn đề cưới gả không được tín nhiệm vì người đam mê cờ bạc không xứng để có vợ. Nay gia chủ tử, đam mê cờ bạc có sáu nguy hiểm như vậy.

252. Nay gia chủ tử, thân cận các ác hữu có sáu nguy hiểm: Những kẻ cờ bạc, loạn hành, nghiện rượu, những kẻ trá ngụy, lường gạt, bạo động là những người bạn, là những thân hữu của người ấy. Nay gia chủ tử, thân cận ác hữu có sáu nguy hiểm như vậy.

253. Nay gia chủ tử, quen thói lười biếng có sáu nguy hiểm: “Quá lạnh”, không làm việc; “quá nóng”, không làm việc; “quá trễ”, không làm việc; “quá sớm”, không làm việc; “tôi quá đói”, không làm việc; “tôi quá no”, không làm việc. Trong khi những công việc phải làm lại không làm. Tài sản chưa có không xây dựng lên, tài sản có rồi bị tiêu mất. Nay gia chủ tử, quen thói lười biếng có sáu nguy hiểm như vậy.

Thế Tôn thuyết giảng như vậy. Sau khi Thiện Thệ thuyết xong, bậc Đạo Sư nói thêm bài kệ sau:

Có bạn gọi bạn rượu,
 Có bạn, bạn bằng mồm,
 Bạn lúc thật hữu sự,
 Mới xứng danh bạn bè.
 Ngủ ngày, thông vợ người,
 Ưa đấu tranh, làm hại,
 Thân ác hữu, xan tham,
 Sáu sự nào hại người.
 Ác hữu, ác bạn lũ,
 Ác hạnh, hành ác xứ,
 Đời này cả đời sau,
 Hai đời, người bị hại.
 Cờ bạc và đàn bà,
 Rượu chè, múa và hát,
 Ngủ ngày, đi phi thời,

Thân ác hữu, xan tham,
Sáu sự nã hại người.
Chơi xúc xác, uống rượu,
Theo đuổi đàn bà người,
Lẽ sống của người khác,
Thân cận kẻ hạ tiện,
Không thân cận bậc trí,
Người ấy tự héo mòn,
Như trăng trong mùa khuyết.
Rượu chè không tiền của,
Khao khát, tìm tử điểm,
Bị chìm trong nợ nần,
Như chìm trong bồn nước,
Mau chóng tự hại mình,
Như kẻ mất gia đình.
Ai quen thói ngủ ngày,
Thức trọn suốt đêm trường,
Luôn luôn say sướt mướt,
Không thể sống gia đình.
Ở đây, ai hay than:
Ôi quá lạnh, quá nóng,
Quá chiều, quá trễ giờ,
Sẽ bỏ bê công việc,
Lợi ích, điều tốt lành,
Bị trôi giạt một bên.
Ai xem lạnh và nóng,
Nhẹ nhàng hơn cỏ lau,
Làm mọi công chuyện mình,
Hạnh phúc không từ bỏ.

254. Nay gia chủ tử, có bốn hạng người phải xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn: Người vật gì cũng lấy phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn; người chỉ biết nói giỏi phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn; người khéo nịnh hót phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn; người tiêu pha xa xỉ phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn.

255. Nay gia chủ tử, có bốn trường hợp người vật gì cũng lấy phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn: Cái gì cũng lấy, cho ít xin nhiều, vì sợ mà làm, làm vì mưu lợi cho mình. Nay gia chủ tử, như vậy là bốn trường hợp người vật gì cũng lấy phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn.

256. Nay gia chủ tử, có bốn trường hợp người chỉ biết nói giỏi phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn: Tỏ lộ thân tình việc đã qua, tỏ lộ thân tình việc chưa đến, mua chuộc cảm tình bằng sáo ngữ, khi có công việc tự tỏ sự

bất lực của mình. Đây gia chủ tử, như vậy là bốn trường hợp người chỉ biết nói giỏi phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn.

257. Đây gia chủ tử, có bốn trường hợp kẻ nịnh hót phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn: Đồng ý các việc ác, không đồng ý các việc thiện, trước mặt tán thán, sau lưng chỉ trích. Đây gia chủ tử, như vậy là bốn trường hợp kẻ nịnh hót phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn.

258. Đây gia chủ tử, có bốn trường hợp người tiêu pha xa xỉ phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn: Là bạn khi mình đam mê các loại rượu, là bạn khi mình du hành đường phố phi thời, là bạn khi mình la cà đình đám hí viện, là bạn khi mình đam mê cờ bạc. Đây gia chủ tử, như vậy là bốn trường hợp người tiêu pha xa xỉ phải được xem không phải bạn, dầu tự cho là bạn.

259. Thế Tôn thuyết giảng như vậy. Sau khi Thiện Thệ thuyết xong, bậc Đạo Sư nói thêm bài kệ sau:

Người bạn gì cũng lấy,
Người bạn chỉ nói giỏi,
Người nói lời nịnh hót,
Người tiêu pha xa xỉ,
Cả bốn, không phải bạn,
Biết vậy, người trí tránh,
Như đường đầy sọ hãi.

260. Đây gia chủ tử, bốn loại bạn này phải được xem là bạn chơn thật: Người bạn giúp đỡ phải được xem là bạn chơn thật, người bạn chung thủy trong khổ cũng như trong vui phải được xem là bạn chơn thật, người bạn khuyên điều lợi ích phải được xem là bạn chơn thật, người bạn có lòng thương tưởng phải được xem là bạn chơn thật.

261. Đây gia chủ tử, có bốn trường hợp người bạn giúp đỡ phải được xem là bạn chơn thật: Che chở cho bạn khi bạn vô ý phóng dật; che chở của cải cho bạn khi bạn vô ý phóng dật; là chỗ nương tựa cho bạn khi bạn sợ hãi; khi bạn có công việc, sẽ giúp đỡ cho bạn của cải gấp hai lần những gì bạn thiếu. Đây gia chủ tử, như vậy là bốn trường hợp người bạn giúp đỡ phải được xem là người bạn chơn thật.

262. Đây gia chủ tử, có bốn trường hợp người bạn chung thủy trong khổ cũng như trong vui phải được xem là người bạn chơn thật: Nói cho bạn biết điều bí mật của mình, giữ gìn kín điều bí mật của bạn, không bỏ bạn khi bạn gặp khó khăn, dám hy sinh thân mạng vì bạn. Đây gia chủ tử, như vậy là bốn trường hợp người bạn chung thủy trong khổ cũng như trong vui phải được xem là người bạn chơn thật.

263. Đây gia chủ tử, có bốn trường hợp người bạn khuyên điều lợi ích phải được xem là người bạn chơn thật: Ngăn chặn bạn làm điều ác, khuyến khích bạn làm điều thiện, cho bạn nghe điều bạn chưa nghe, cho bạn biết con đường

lên cõi chư thiên. Nay gia chủ tử, như vậy có bốn trường hợp người bạn khuyên điều lợi ích phải được xem là người bạn chơn thật.

264. Nay gia chủ tử, có bốn trường hợp người bạn thương tưởng phải được xem là người bạn chơn thật: Không hoan hỷ khi bạn gặp hoạn nạn, hoan hỷ khi bạn gặp may mắn, ngăn chặn những ai nói xấu bạn, khuyến khích những ai tán thán bạn. Nay gia chủ tử, như vậy là bốn trường hợp người bạn thương tưởng phải được xem là người bạn chơn thật.

265. Thế Tôn thuyết giảng như vậy. Sau khi Thiện Thệ thuyết xong, bậc Đạo Sư nói thêm bài kệ sau:

Bạn sẵn sàng giúp đỡ,
Bạn chung thủy khổ vui,
Bạn khuyến khích lợi ích,
Bạn có lòng thương tưởng,
Biết rõ bốn bạn này,
Người trí phục vụ họ,
Như mẹ đối con ruột.
Người trí giữ giới luật,
Sáng như lửa đời cao.
Người tích trữ tài sản,
Như cử chỉ con ong,
Tài sản được chồng chất,
Như ụ mối đùn cao.
Người cư xử như vậy,
Chứa các tài sản,
Vừa đủ để lợi ích,
Cho chính gia đình mình.
Tài sản cần chia bốn,
Để kết hợp bạn bè:
Một phần mình an hưởng,
Hai phần dành công việc,
Phần tư, phần để dành,
Phòng khó khăn hoạn nạn.

266. Nay gia chủ tử, vị Thánh đệ tử hộ trì sáu phương như thế nào? Nay gia chủ tử, sáu phương này cần được hiểu như sau: Phương Đông cần được hiểu là cha mẹ; phương Nam cần được hiểu là Sư trưởng; phương Tây cần được hiểu là vợ con; phương Bắc cần được hiểu là bạn bè; phương dưới cần được hiểu là tôi tớ, lao công; phương trên cần được hiểu là Sa-môn, Bà-la-môn.

267. Nay gia chủ tử, có năm trường hợp người con phải phụng dưỡng cha mẹ như phương Đông: “Được nuôi dưỡng, tôi sẽ nuôi dưỡng lại cha mẹ; tôi sẽ làm bổn phận đối với cha mẹ; tôi sẽ gìn giữ gia đình và truyền thống; tôi bảo vệ tài sản thừa tự; tôi sẽ làm tang lễ khi cha mẹ qua đời.” Nay gia chủ tử, được con

phụng dưỡng như phương Đông theo năm cách như vậy, cha mẹ có lòng thương tưởng đến con theo năm cách: Ngăn chặn con làm điều ác, khuyến khích con làm điều thiện, dạy con nghề nghiệp, cưới vợ xứng đáng cho con, đúng thời trao của thừa tự cho con. Nay gia chủ tử, như vậy là cha mẹ được con phụng dưỡng như phương Đông theo năm cách và cha mẹ có lòng thương tưởng con theo năm cách. Như vậy, phương Đông được che chở, được trở thành an ổn và thoát khỏi các sự sợ hãi.

268. Nay gia chủ tử, có năm cách đệ tử phụng dưỡng các bậc Sư trưởng như phương Nam: Đứng dậy để chào, hầu hạ thầy, hăng hái học tập, tự phục vụ thầy, chú tâm học hỏi nghề nghiệp. Nay gia chủ tử, được đệ tử phụng dưỡng như phương Nam theo năm cách như vậy, các bậc Sư trưởng có lòng thương tưởng đến các đệ tử theo năm cách: Huấn luyện đệ tử những gì mình đã được khéo huấn luyện, dạy cho bảo trì những gì mình được khéo bảo trì, dạy cho thuần thục các nghề nghiệp, khen đệ tử với các bạn bè quen thuộc, bảo đảm nghề nghiệp cho đệ tử về mọi mặt. Nay gia chủ tử, như vậy là bậc Sư trưởng được đệ tử phụng dưỡng như phương Nam theo năm cách và Sư trưởng có lòng thương tưởng đến đệ tử theo năm cách. Như vậy, phương Nam được che chở, được trở thành an ổn và thoát khỏi các sự sợ hãi.

269. Nay gia chủ tử, có năm cách người chồng phải đối xử với vợ như phương Tây: Kính trọng vợ, không xem thường vợ, chung thủy với vợ, giao quyền hành cho vợ, sắm đồ nữ trang cho vợ. Nay gia chủ tử, được chồng đối xử như phương Tây theo năm cách như vậy, người vợ có lòng thương tưởng chồng theo năm cách: Thi hành tốt đẹp bổn phận của mình, khéo tiếp đón bà con, chung thủy với chồng, khéo gìn giữ tài sản của chồng, khéo léo và nhanh nhẹn làm mọi công việc. Nay gia chủ tử, như vậy là người vợ được người chồng đối xử như phương Tây theo năm cách và người vợ có lòng thương tưởng chồng theo năm cách. Như vậy, phương Tây được che chở, được trở thành an ổn và thoát khỏi các sự sợ hãi.

270. Nay gia chủ tử, có năm cách vị thiện nam tử đối xử với bạn bè như phương Bắc: Bỏ thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự, không lường gạt. Nay gia chủ tử, được vị thiện nam tử đối xử như phương Bắc theo năm cách như vậy, bạn bè có lòng thương kính vị thiện nam tử theo năm cách: Ngăn cản nếu vị thiện nam tử phóng túng, bảo trì tài sản của vị thiện nam tử nếu vị này phóng túng, trở thành chỗ nương tựa khi vị thiện nam tử gặp nguy hiểm, không tránh xa khi vị thiện nam tử gặp khó khăn, kính trọng gia đình của vị thiện nam tử. Nay gia chủ tử, như vậy là các bạn bè được vị thiện nam tử đối xử như phương Bắc theo năm cách và bạn bè có lòng thương tưởng vị thiện nam tử theo năm cách. Như vậy, phương Bắc được che chở, được trở thành an ổn và thoát khỏi các sự sợ hãi.

271. Nay gia chủ tử, có năm cách một vị Thánh chủ nhân đối xử với hạng nô bộc như phương dưới: Giao việc đúng theo sức lực của họ, lo cho họ ăn uống và tiền lương, điều trị cho họ khi bệnh hoạn, chia sẻ các mỹ vị đặc biệt cho họ, thỉnh thoảng cho họ nghỉ phép. Nay gia chủ tử, các hàng nô bộc được Thánh

chủ nhân đối xử như phương dưới với năm cách như vậy, có lòng thương tưởng đối với vị chủ nhân theo năm cách như sau: Dậy trước khi chủ dậy, đi ngủ sau chủ, tự bằng lòng với các vật đã cho, khéo làm các công việc, đem danh tiếng tốt đẹp cho chủ. Nay gia chủ tử, như vậy là hạng nô bộc được vị Thánh chủ nhân đối xử như phương dưới với năm cách, có lòng thương tưởng đối với Thánh chủ nhân theo năm cách. Như vậy, phương dưới được che chở, được trở thành an ổn và thoát khỏi các sự sợ hãi.

272. Nay gia chủ tử, có năm cách vị thiện nam tử đối xử với các vị Sa-môn, Bà-la-môn như phương trên: Có lòng từ trong hành động về thân, có lòng từ trong hành động về khẩu, có lòng từ trong hành động về ý, mở rộng cửa để đón các vị ấy, cúng dường các vị ấy các vật dụng cần thiết. Nay gia chủ tử, các vị Sa-môn, Bà-la-môn được vị thiện nam tử đối xử như phương trên theo năm cách như vậy, có lòng thương tưởng vị thiện nam tử ấy theo năm cách sau đây: Ngăn họ làm điều ác; khuyến khích họ làm điều thiện; thương xót họ với tâm từ bi, dạy họ những điều chưa nghe; làm cho thanh tịnh điều đã được nghe; chỉ bày con đường đưa đến cõi trời. Nay gia chủ tử, như vậy là các vị Sa-môn, Bà-la-môn được thiện nam tử đối xử như phương trên với năm cách, và các vị Sa-môn, Bà-la-môn có lòng thương tưởng vị thiện nam tử theo năm cách. Như vậy, phương trên được che chở, được trở thành an ổn và thoát khỏi các sự sợ hãi.

273. Thê Tôn thuyết giảng như vậy. Sau khi Thiện Thệ thuyết xong, bậc Đạo Sư nói thêm bài kệ sau:

Cha mẹ là phương Đông,
Sư trưởng là phương Nam,
Vợ chồng là phương Tây,
Bạn bè là phương Bắc,
Nô bộc là phương dưới,
Sa-môn, Bà-la-môn,
Có nghĩa là phương trên,
Cư sĩ vì gia đình,
Đánh lễ phương hướng ấy.
Người trí giữ giới luật,
Tù tởn và biện tài,
Khiêm nhường và nhu thuận,
Nhờ vậy được danh xưng.
Dậy sớm, không biếng nhác,
Bất động giữa hiểm nguy,
Người trí, không phạm giới,
Nhờ vậy được danh xưng.
Nhiếp chúng, tạo nên bạn,
Tù ái, tâm bao dung,

Dẫn đạo, khuyến hóa đạo,
 Nhiều cách và nhiều lần,
 Nhờ vậy được danh xưng.
 Bồ thí và ái ngữ,
 Lợi hành bất cứ ai,
 Đồng sự trong mọi việc,
 Theo trường hợp xử sự.
 Chính những nhiếp sự này,
 Khiến thế giới xoay quanh,
 Như bánh xe quay lăn,
 Vòng theo trục xe chính.
 Nhiếp sự này vắng mặt,
 Không có mẹ hưởng thọ,
 Hay không cha hưởng thọ,
 Sự hiếu kính của con.
 Do vậy bậc có trí,
 Đối với nhiếp pháp này,
 Như quán sát chấp trì,
 Nhờ vậy thành vĩ đại,
 Được tán thán, danh xưng.

274. Khi được nghe vậy, Sīṅgāḷaka, gia chủ tử, bạch Thế Tôn: “Thật vi diệu thay, bạch Thế Tôn! Thật vi diệu thay, bạch Thế Tôn! Như người dựng đứng lại những gì bị quăng ngã xuống, phơi bày ra những gì bị che kín, chỉ đường cho người bị lạc hướng, đem đèn sáng vào trong bóng tối để những ai có mắt có thể thấy sắc. Cũng vậy, Chánh pháp đã được Thế Tôn dùng nhiều phương tiện trình bày, giải thích. Bạch Thế Tôn, nay con xin quy y Thế Tôn, quy y Pháp và chúng Tỷ-kheo. Mong Thế Tôn nhận con làm đệ tử, từ nay trở đi cho đến mạng chung, con trọn đời quy ngưỡng.

